

Andere werelden

14-2-1998

U heeft het vast niet allemaal gemerkt maar we zijn een aantal weken in Holland geweest. We waren in dat moerasgezellige land op vakantie. Ik zou nu kunnen gaan schrijven over het prachtige gat op het Museumplein (zand over veen over blauwe zeeklei) of de kerstversiering in café Welling (uitbundig), maar dat doe ik toch maar niet. We zouden daar heimwee van kunnen krijgen.

Voordat we terugvlogen naar Papoea Nieuw Guinea zijn we in Sharjah geweest. Dat ligt aan de Golf en is een van de zeven Verenigde Arabische Emiraten. We hebben daar Engelse vrienden wonen en die hadden ons uitgenodigd. Aangezien het op de route naar het diepe zuidoosten lag en we daardoor de *jetlag* in stukken konden hakken, zijn we erop ingegaan. Bovendien was het een mooie gelegenheid om eens iets anders van de Arabische wereld te zien. Het zal u niet verbazen dat die nogal anders is dan Papoea Nieuw Guinea hoewel er ook overeenkomsten zijn. In dit stukje zal ik een paar van die verschillen en overeenkomsten opnoemen zodat iemand die via de Verenigde Arabische Emiraten naar Papoea Nieuw Guinea reist, daar wellicht van zou kunnen profiteren.

Zowel de emiraten als Papoea Nieuw Guinea zijn jonge landen waar de mensen nog niet zo gek lang geleden in woestijntenten en modderhutten leefden. In beide landen is in korte tijd veel geld binnengekomen en dat komt door delfstoffen. In de emiraten zijn ze schatrijk geworden door de olie en om te tonen dat ze dat zijn, wonen de meeste Arabieren in van die witte neoklassieke paleizen. Daar zat naar mijn mening weinigs moois tussen en het laat maar weer eens zien dat veel geld nog geen garantie is voor een enigszins goede smaak. In Papoea Nieuw Guinea zijn er ook een paar rijke mensen maar daar komt het door de goud- en koperwinning. Ze bouwen van al dat geld geen witte kitschpaleizen maar verdelen het geloof ik onder hun clangenoten of kopen een villa in Noord-Australië. Zowel in de emiraten als in Papoea Nieuw Guinea zal op een dag de grote bron van inkomsten op zijn. Dat is in beide landen bekend maar ze maken zich er niet zo druk om.

Doordat de Arabieren zoveel geld hebben, kun je in de emiraten zo'n beetje alles kopen. Er is een enorme sortering aan elektrische apparaten, of zoals een der reisgidsen het bondig samenvatte: *If it can be plugged into the wall you can buy it here.* Doebai, een der bekendste emiraten, zou dan ook met recht kunnen worden omgenaamd in

Tobuy. Onze vrienden zeiden *Shop till you drop* maar we hebben er voor bedankt. Ik ben wat allergisch voor van die naar toiletreiniger ruikende centra's, *malls* geheven. Gelukkig bestaan die niet in Papoea Nieuw Guinea maar je kunt er wel aardig wat kopen. Zo eten we speculaasjes, haring op sap en Goudse kaas. Het kost een stuiver maar komt dan ook helemaal uit Holland.

Daar waar het in grote delen van Papoea Nieuw Guinea 4 tot 10 meter per jaar regent, is het in de emiraten niet ongebruikelijk dat het een heel jaar droog blijft. Men vertelde mij met gepaste trots dat de prachtig groene parken, tuinen en wegbermen die we overal zagen, geïrrigeerd zijn met ontzout water uit de Golf. Zo het toeval wilde, regende het juist de paar dagen dat wij er waren. Aangezien het hele tegenstelsel en de riolering daar niet op gebouwd zijn, stond alles

WILDVREEMD

blank, werden scholen gesloten en liepen huizen onder water. Zoals ze in Papoea Nieuw Guinea niet berekend zijn op droogte, zo zijn ze in de emiraten niet ingesteld op regen. Wel is men in beide landen wat geobsedeerd door varkens. Dat komt in meer landen voor. In de emiraten staat er al bijna straf op het in het openbaar uitspreken van het woord varken en afbeeldingen van varkens in kinderboeken worden door de censor met een zwarte balk afgeplakt. In Papoea Nieuw Guinea is het net andersom, want daar houdt men echt ontzettend veel van varkens. Het hebben van veel varkens geeft macht en status en bruidsprijzen worden bij voorkeur in varkens betaald. Wat de kameel is voor de Arabier, is het varken voor de Papoea.

Nu iets over een andere obsessie die in beide landen voorkomt.

Hoewel voor velen een symbool van vrouwvriendelijke toestanden en voor anderen een vleugje troost in een liefdeloze wereld, is harde en zachte porno in de emiraten en Papoea Nieuw Guinea streng verboden. Ze controleren daar heel fanatiek op en in de emiraten worden alle het land binnengebrachte video's eerst door de douane bekeken. In de emiraten heeft die angst voor porno een religieuze reden maar in Papoea Nieuw Guinea is het een erfenis uit de koloniale tijd. De koloniale overheersers achtten het destijds niet geschikt dat de uit het stenen tijdperk ontwakende Papoea's geconfronteerd zouden worden met naaktfoto's. Die wet is ondanks bijna 25 jaar onafhankelijkheid niet veranderd en onlangs is een piloot van de nationale luchtvaartmaatschappij in het gevang beland. Hij werd met een *Playboy* in zijn koffer aangehouden. Het opvallende is nu juist dat in beide landen het tonen van geweldfilms weer aan geen enkele restrictie onderhevig is. Zelfs films waar gierende kettingzagen in mensenbuiten worden gestoken, zijn volop te huur bij de videotheken.

Tot slot, ik dacht altijd dat de Arabische wereld een veilige wereld was waar moordenaars publiekelijk werden onthoofd en zakkenrollers werden gezeseld met stugge dadelpalmblaadjes. Dat bleek aardig te kloppen, vertelden onze vrienden en was volgens hen de verklaring voor de lage criminaliteit. Maar, zo vroegen wij ons af, waarom staat er dan om bijna alle huizen zo'n hoge muur? Die muren, zo werd ons verteld, waren voor de privacy en niet zozeer vanwege de veiligheid. Zo het toeval weer wilde, was er bij onze vrienden nog niet zo lang geleden een van hun auto's gestolen. Ze hebben met moeite die van de verzekering kunnen terugclaimen. Dat kwam niet doordat de maatschappij krengerig was in het uitkeren, maar doordat er geen formulieren bestonden waarop een gestolen auto gerapporteerd kon worden. Van zulke formulieren krijg je in Papoea Nieuw Guinea een paar mee als je een auto verzekert. We hebben ze nog niet nodig gehad. Wel bleek bij thuiskomst in Papoea Nieuw Guinea na een fijne week in de emiraten dat er verscheidene dingen gestolen waren, waaronder een kinderwagen en een driewieler. Die kun je hier niet kopen en even zouden we weer terug in de emiraten willen zijn. Daar zijn ongetwijfeld winkelpaleizen vol met driewielers; luchtgekoeld, belastingvrij en zonder zakkenrollers.

ALFRED HARTEMINK